

Anders-Lennart älgar igen.

Världen är inte så stor. Inte ens för en liten insekt som en ostronknäckarbagge. Han hade varit inne på Skansens Akvarium. Där hade han träffat kusinen till en av hans bästa barndomsvänner. Han hade träffat Pyret. Pyret var en av Skansens mest blodglada pirayor. Pyrets kusin hette Jack. Det var Jack som Anders-Lennart brukade ha diverse upptåg med när han var liten, ja barn alltså. Ibland brukade han sätta sej på en gren som sträckte sig långt ut över Amazonfloden. När sedan den människa kom, som de tänkte busa lite med, började han skrika Vov! Detta tyckte människan var mycket underligt eftersom den inte såg någon hund. När människan sedan upptäckte, den för människan lilla okända insekten, gick människan fram för att titta lite närmare. Den, ja människan alltså, var då tvungen att gå ut en bit i floden. Där låg Jack ock lurpassade. Jack fick på så sätt många råköttisar ock växte med tiden upp till en riktig bodybuilderpiraya.

Här krävs kanske några små förklaringar. Råköttisar är pirayornas ord för en rå, mör människa, ungefär som vi människor har råbiff. Ostronknäckarbaggar ock pirayor är utomordentligt goda vänner ock lever i bra harmoni med varandra ock med naturen. Vänner äter man inte, dem tycker man om på ett annat sätt resonerar de. Denna vänskap är oxå anledningen till att människan inte känner till ostronknäckarbaggar. Den är därmed anledningen till pirayornas dåliga rykte hos samma art. Tillbaka till händelseförloppet.

De började snacka om omgivningen i allmänhet ock de besynnerliga människorna i synnerhet. Pyret tyckte det var rätt kul att bo i ett akvarium, där han fick allt utan att behöva röra en fena. Han kunde ligga ock gotta sig åt alla köttisar som gick utanför glaset. Det fanns bara en nackdel med detta, som han kallade det, A-liv. Han hade svårt att få tag i just dessa köttisar. Men iockförsig var det inte så fel med en gris heller. Pyret hade fått ett brev från Jack som också levde i ett akvarium där många köttisar sprang förbi. Jack bodde på Wall Street. Därför var det knappt någon som tittade åt hans håll, men i gengäld fick han grillad ox & marinerad hästkrake till mellanmål, så han var mer än nöjd. Där i sitt akvarium i USA hade han börjat fundera en del över köttisarnas beteende. Han tyckte det var en del mycket underliga saker de höll på med. Köttisarna gjorde vad som helst med sig själva ock med sin omgivning för något de kallade pengar. De yrade runt hela dagarna, skrek, talade i 3 telefoner samtidigt, drog sig i håret ock hoppade på sina dokumentportföljer bara för att några siffror ändrade sig på en bildskärm. För att inte tala om deras matvanor. De var upprörande! Dom åt en flötig hamburgare någon gång mellan kaffekopp nr 18 ock nr 40. Tidpunkten för hamburgaren kunde variera mellan klockan 10:15 ock 15:45 beroende på hur siffrorna på skärmarna kände sig. Jack trodde att en piraya skulle få en blodklump där hans mage tidigare suttit om han skulle ha sådana matvanor. Nu hade $\frac{1}{2}$ av de köttisar som brukade yra runt på detta stället slutat yra runt på grund av hjärtattack eller någon trevlig konkurs. Detta hände någon gång under förra året då siffrorna på skärmarna tyckt att nu fick det vara nog, ock tagit sej en lång ock välbehövlig semester. Fast det var ju rätt väntat tyckte Jack, tvärt emot köttisarna som hade trott att denna ökning av siffrornas storlek ock mängd skulle pågå i all evighet.

...du kan börja läsa på s 2 nu om du vill...

Jack hade studerat köttisarnas beteende ock deras mycket lustiga historia en längre tid ock kommit fram till att dessa 2benta varelser i stort fungerade som det övriga i naturen. Nämligen att saker, ting ock andra ej definierbara atomsammansättningar rör sig ock uppträder cykliskt, rent historiskt sett. Men ingen hade brytt sig om att fråga honom så han hade tuggat i sej ännu en fisk i akvariet, det var ju ändå ingen som märkte skillnaden. Han hade sedan tyst fortsatt sitt studerande av en stressad köttis som spillde sin 75:e kopp kaffe på sin vita armani skjorta. Han tyckte det var en rätt kul komedi som utspelade sig runt omkring honom. Dessa stackars varelser fattade inte att livet inte bara bestod av betonghus, tunnelbanor ock dokumentportföljer. De förstörde inte bara sina liv med sitt beteende utan oxå smaken på köttet i sig. Det blev ju segt ock koffeinrikt utan någon som helst fasthet eller smak. Jack var innerst inne rätt glad åt att han fick sin oxo ock hästkrake att äta istället för dessa sega köttisar. Ja, ja så var det. När det sedan var grisdax för Pyret så drog Anders-Lennart vidare mot Arlanda för att om möjligt finna ett flyg till Amsterdam. Nu skulle han tillbaka till Holland för att vila ut. Han skulle till det böljande landskapet i norr med endast ett fåtal gårdar, som lugna ock snälla låg vid den rytande Nordsjöns strand. Där skulle han utan stress, radio, köttisar... nej människor ock tutafoner slappna av ock bara vara. Han kom på sej själv med att börja tänka som en piraya. Vad lättpåverkad han var, det hade han inte märkt förut. Nya upptäckter hela tiden! Men först av allt skulle han ta sej till Café Saturnus för att inandas ångorna ock känna på smaken av espresso, bryggd i den enda riktiga espressobryggaren norr om Italien. Kanske skulle han tillockmed tugga sej igenom en riktigt stor, saftig ock nybakad bulle oxå, medan han funderade över den paradox som hoppat på honom när han snackade med Pyret. Varför flyttade människorna ihop så att det blev väldigt trångt? Ock varför blev varje individ mer ock mer anonym ock ensam, ju trångare det blev?!

Is this the end, or...

created by: Mr

